

nabokommunen, og som måske rent faktisk er den nærmeste. Det er jo fint nok. Men det kan jo også blive brugt til, at arbejdsgivere kan presse arbejdstagere til at blive længe på arbejdet, hvis man vælger en daginstitution, der ligger nærmere.

Det kan føre til, at børn skal transporteres i længere tid og over større afstande, når de skal i daginstitution. Først og fremmest kan det føre til, at børn bliver revet ud af deres nærmiljø, som man ellers havde tænkt at de skulle vokse op i i relation til en senere skolegang.

Med andre ord: I forhold til det lovforslag, som blev sendt i høring, deler vi faktisk en hel del af de bekymringer, der er kommet til udtryk i de høringssvar, som er blevet afgivet, og vel at mærke de høringssvar, der er blevet afgivet af organisationer, som i det her tilfælde repræsenterer det, vi vil kalde børns interesser eller barnets tarv.

Det er måske ikke så mærkeligt, at Kommunernes Landsforening afgiver et positivt høringssvar, for det vil for os at se i højere grad give kommunerne nogle muligheder frem for at være til gavn for børnene.

Kl. 15.55

Det er nogle af de spørgsmål, som vi meget gerne vil være med til at se yderligere på under udvalgsarbejdet, for vi er altså reelt bekymrede på det område, altså om det ikke i nok så høj grad er voksenperspektivet, som er kommet ind over loven uanset det smukke ord om frit valg, mere end det er børneperspektivet.

Så noget om det, der er kommet ind i lovforslaget, som det er fremsat, i forhold til det lovforslag, der blev sendt i høring, nemlig en såkaldt obligatorisk § 26, altså at kommunerne nu skal give tilskud til privat børnepasning og ikke bare har mulighed for at gøre det, sådan som Folketinget vedtog for et par år siden. Det er vi helt klart for.

Det er en meget stor gevinst ved lovforslaget, at kommunerne nu ikke længere bare har frit valg i forhold til at kunne give forældre tilskud til at vælge også privat børnepasning, men at det rent faktisk skal give det.

Det er jo en anden måde, hvorpå man kan udmønte princippet om, at penge skal følge barnet, og det er vi helt klart tilhængere af. Så hvis det var det alene, vi skulle tage stilling til i forhold til selve lovforslaget, var der ingen tvivl i Kristeligt Folkepartis sind, for så var vi selvfølgelig klart og utvetydigt for, som vi var det, da man i sin tid gav kommunerne denne mulighed.

Men vi synes, det er vigtigt, at vi under udvalgsarbejdet ser alvorligt på de indvendinger, der specielt går på de konsekvenser, det vil få, hvis man giver frit valg over kommunegrænserne for forældre.

Vi føler os ikke overbevist om, som det er fremgået af min tale, at det i alle tilfælde vil være i barnets interesse og i overensstemmelse med barnets tarv. Tværtimod tror vi, at det mere er et voksenperspektiv, der kommer ind over overvejelserne i den sammenhæng. Men det vil vi se nærmere på i forbindelse med udvalgsarbejdet.

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jeg vil gerne takke for den overvejende positive interesse, der har været for lovforslaget.

Det er jo altid sådan, at man kan finde nogle knaster hist og pist, og det, jeg bed mærke i at fru Sandy Brinck var lidt usikker i forhold til – og også hr. Villy Søvndal og andre – er de kriterier, der er for, hvornår en udførerkommune kan lukke for optagelse af børn fra andre kommuner. Det følger ganske rigtigt de samme principper, hvilket Venstres ordfører også nævnte, som vi har på ældreområdet, hvor der er frit valg af ældrebolig og plejebolig.

Det er jo sådan, at man selvfølgelig ikke kan forlange det umulige af en kommune, og der, hvor jeg har tænkt mig at fastsætte kriterier, er, når udførerkommunen må opgive sin egen pasningsgaranti. For det synes jeg ikke er rimeligt.

Derimod synes jeg – det er også et svar til hr. Villy Søvndal, der var lidt bange for, at det skulle føre til øget ghettoisering – at det her lovforslag vil gå ind og afhjælpe visse sociale problemer, som vi ser i dag, nemlig i de situationer, hvor forældre bliver skilt. Moderen får forældremyndigheden og flytter over på den anden side af kommunegrænsen, og så skal barnet flytte daginstitution.

Det synes jeg er at rive et barn, der er velfungerende, der er tæt på sin fars hjem, og som vil blive ved med at have de her kammerater, op med rode. Men der findes en stor ufleksibilitet i kommunerne i dag med hensyn til at lade børnene blive i den kommune, hvor barnet nu er startet og har det godt.

Det vil det her lovforslag jo netop løse, og jeg vil sige, at der ikke der er nogen gode undskyldninger fra kommunerne, der så kunne føre til, at man skulle sige, at udførerkommunen må afvise at beholde barnet, for der har man jo regnet med, at barnet er der. Man kan jo ikke regne